

Porți albastre

Adina Speranta

Încă mai bat la porți albastre,
în spate, plângé cineva,
un lacăt tremură și tace
privind adânc în urma mea

unde se-ntind ca niște brațe
năluci cu chipul de bazalt,
o nemiloasă adunare
cu râs spasmodic, crud și spart.

Și peste umeri răni se-arată:
flămândă, viața m-a mușcat,
un râu de sânge se revarsă,
blestemă se aud din iad

când trece timpul dinainte
cu pasul rar și hotărât,
privirea lui, mii de cuțite
înfige-n carnea mea, pe rând.

Dar dintr-odat', o rază dulce
alină trupul meu lovit,
un lacăt tremură și plângé
când porți albastre se deschid.

adina v.
28.05.2020